

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی! زنده باد حکومت شورائی!

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و جناح های آن، بعد از یک دوره ی تبلیغات عوام فریبانه و جنجالی و استفاده از ابزارها و روش های جدید برای کشاندن مردم به پای صندوق های رأی، روز جمعه ۲۲ خرداد مراسم نمایشی خود را برگزار نمودند.

هنوز ساعاتی از پایان این مراسم نگذشته بود، که اعلام نتایج شمارش آراء به نفع احمدی نژاد،

جوانان و دیگر اقشار مردمی را که با شور و امید در این "انتخابات" شرکت نموده، و به هر دلیل، به کاندیداهای "اصلاح طلب" رأی داده بودند، در موجی از حیرت و ناباوری فرو برد. با قطعیت یافتن تعیین احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور، بهت و حیرت اولیه ای که در فضای شهرهای بزرگ موج می زد، به موجی از خشم و انزجار مبدل شد. در سرریز شدن این خشم و اعتراض و ابراز علنی تنفر و انزجار از رژیم، شهر تهران، پیش قدم شد و بلافاصله پس از پایان "انتخابات"، به صحنه ی درگیری و مبارزه مردم با عوامل سرکوب رژیم تبدیل گردید.

هزاران تن از جوانان، دانشجویان و مردم معترض که نتایج اعلام شده را اهانت به خود تلقی می کردند، به خیابان ها ریختند و در اجتماعات اعتراضی و راهپیمائی های متعدد و ایجاد راهبندان، در نقاط مختلف شهر تهران، با سر دادن شعارهایی چون "مرگ بر این دولت مردم فریب" و "مرگ بر دیکتاتور"، نسبت به مضحکه انتخاباتی رژیم واکنش اعتراضی نشان دادند و انزجار و تنفر خود از رژیم دیکتاتوری حاکم را نیز به نمایش گذاشتند.

نیروهای سرکوب رژیم، از موتورسواران و نیروهای گارد ویژه گرفته تا، لباس شخصی ها و نیروهای انتظامی که از قبل به حالت آماده باش در آمده بودند، راهپیمائی های اعتراضی جوانان و دانشجویان را وحشیانه مورد یورش قرار دادند و با تیراندازی هوایی، پرتاب گاز اشک آور و با مشت و لگد و ضرب و شتم آنان به وسیله بانوم، ده ها تن از اعتراض کنندگان را به شدت مجروح و صدها نفر را بازداشت نمودند. آمار دقیقی از تعداد تلفات احتمالی، انتشار نیافته است. اخبار انتشار یافته حاکی از آن است که تنها در تهران متجاوز از ۲۰۰۰ نفر بازداشت و به زندان اوین منتقل شده اند.

موج اعتراضات دانشجویان و جوانان، به سرعت به برخی دیگر از شهرهای ایران نیز تسری یافت. شیراز، بابل، همدان، تبریز، رشت و اصفهان نیز، از جمله شهرهایی بودند که در آنها اجتماعات اعتراضی، راهپیمائی ها و تظاهراتی از سوی دانشجویان و جوانان و برخی دیگر از اقشار مردم برگزار شده، که همه جا با واکنش های بی رحمانه ی نیروهای سرکوب رژیم روبرو گشته و ده ها تن زخمی و دستگیر شده اند.

از صبح امروز، یکشنبه ۲۴ خرداد، دانشجویان دانشگاه شریف نیز به قصد راهپیمائی، در محوطه دانشگاه دست به تجمع زده بودند، اما نیروهای سرکوب و حراست از ورود دانشجویان به خیابان و انجام تظاهرات و راهپیمائی ممانعت به عمل آورده اند. این در حالی ست که اجتماعات اعتراضی و راهپیمائی گروه های دیگری از جوانان و اعتراض کنندگان، به رغم حضور گسترده نیروهای پلیسی- امنیتی و استقرار آنها در نقاط حساس شهر تهران، هنوز پایان نیافته است.

بازی های انتخاباتی و شعبده بازی تکراری رژیم پایان یافت. مردم ایران، به ویژه آن دسته از جوانانی که به هر دلیل به کاندیداهای به اصطلاح "اصلاح طلب" رأی داده بودند، یک بار دیگر با چشم خود دیدند که در حکومت اسلامی، "انتخابات"، دروغ و بی معنی است و انتخابات ریاست جمهوری نیز، بیش از یک مضحکه و شعبده بازی نیست. رژیم جمهوری اسلامی نه فقط هیچ حقی برای انتخاب آزادانه مردم و هیچ ارزشی برای آراء آنان قائل نیست، بلکه حتا در چارچوب های محدود و تنگ تعیین شده توسط مرتجعین شورای نگهبان نیز، رأی مردم به هیچ گرفته می شود. مردم ایران یک بار دیگر هم دیدند که

چگونه، بعد از همه بازی ها و عوام‌فریبی ها، حکومت اسلامی و رهبر آن، سرانجام نام همان کسی را که می خواست از صندوق بیرون آورد!

دانشجویان، جوانان، مردم مبارز ایران !

تجربه سی سال حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی نشان داده است که تا این رژیم ارتجاعی پابرجاست، تا نظام دیکتاتوری مذهبی برسر کار است، حقوق دمکراتیک مردم، آزادی‌های سیاسی از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن نیز نقض و پایمال خواهد شد و بحثی از انتخابات و مداخله مردم در سرنوشت خودشان، حتا در چارچوب دمکراسی‌های محدود غربی نیز نمی‌تواند در میان باشد.

برای رسیدن به آزادی و برای تأمین شرایطی که امکان مشارکت واقعی در تعیین سرنوشت خود داشته باشید، قبل از هر چیز باید تکلیف رژیم دیکتاتوری حاکم را یکسره کنید. پس بیایید مبارزات خویش برای سرنوشتی رژیم جمهوری اسلامی را گسترش داده و تشدید کنیم، نظم موجود را براندازیم و با استقرار حکومت شورائی، و تأمین وسیع‌ترین آزادی‌های سیاسی، سرنوشت خود را، خود در دست گیریم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۴۲ خرداد ۱۳۸۸

کار – نان – آزادی – حکومت شورائی